

1912-01-18

SENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Albrecht Warbergs bror - Laura
Warbergs svoger - var godsforvalter
på Glorup.
Louise Brønsted og hendes familie
boede i Birkerød.
Det vides ikke, hvem Hansen var.

Sender's location:

Malmø

Sender info (seal, address, etc.):

Bynavnet er skrevet øverst s. 1

Mentioned people:

Bodild Branner
Frits Branner
Thora Branner
Alhed Marie Brønsted
Ellen Brønsted
Else Birgitte Brønsted
Johannes Nicolaus Brønsted
Louise Brønsted
Niels Brønsted
Peter Oluf Brønsted
Adam Goldschmidt
Alfred Goldschmidt
Ina Goldschmidt
Johanne Goldschmidt
Alhed Larsen
Johannes Larsen
Christine Mackie
Anna - , pige i huset hos Astrid
Else Warberg

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB2444

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Gave til Østfyns Museer fra en

efterkommer af Astrid Warberg-
Goldschmidt

TRANSCRIPTION

Malmø 8 Jan 1912.

Kæreste Mor! Tak for Dit Brev! Hvor er det storartet for Lugge, at Du klarer den vanskelige Situation for hende – men hvor er det opofrende af Dig – saa ideelt Du havde det paa Glorup. Og tænk at Du faar Titte med – men vil Du saa tillige have mig med – hvis jeg aldrig ["aldrig" overstreget] altså kan skaffe de fornødne Kontanter – 200 Kr?

Det vilde jo være festligt at rejse tre i Følge – jeg har rasende Lyst til det så det gir sig vel nok med Pengene! Naar Alfred gav mig 100 ifjor, gør han det vel igen i År, og jeg har 70 i min Bog; når man har et sådant Lyspunkt at se hen til, kan man jo langt lettere bære de øvrige Dages Byrder.

I Lørdags fik jeg Brev fra Tutte, som bad mig komme over til Pølsegil [papir mangler] samme Aften. Jeg rejste Kl 1.15 Traf tilfældig Johanne på Gaden og vi fik snakket en Del sammen; det viste sig, at hun havde arrangeret Familiesammenkomsten herovre den Søndag, da jeg var borte, og hun kunde slet ikke indse "at der var nogen Grund til at vise mig Hensyn – da jeg jo aldrig viste Alfred noget Hensyn!" (!) Jeg inviterede jo altid min Familie, når Alfr. var borte, skønt han dog gerne vilde være sammen med både dem fra Birkerød og Las Og Be – hvad synes Du! Jeg oplyste da, at de nævnte Familier aldrig var bedt, når han var borte – og at han udtrykkelig for de øvriges vedkommende havde anmodet mig om at invitere dem, når han var borte. "Nå – det vidste hun ikke".

Der er jo ikke mere at sige til denne Sag, det hele Forhold er håbløst og uforbederligt. Vil de ikke have noget med mig at gøre, så kan de godt slippe. Gildet hos Tutte var meget velly[papir mangler] – men jeg kendte ingen af Gæsterne, [papir mangler] alle var lokale Notabiliteter. (det Ord ved jeg for Resten ikke hvad betyder) Jeg frøs meget, men diskret. Næste Morgen kunde jeg ikke dy mig for at ringe til Bodild, mens Tutte redte Senge ovenpå – hun bad mig til Frokost Kl 1. Jeg gik derfor ved 12 Tiden, fulgt af Tutte med lille Frits i Vognen, men det var isnende koldt (Søndag) så de vendte snart om.

Hos Bodild var der varmt og henrivende – jeg tilbragte et Par gennemhyggelige Timer hos dem, og de fortalte om det altsammen. Hos dem er jeg altid nærmere Birkerød og Jer alle, synes jeg. Der er en Ørken mellem Vanløse og Birkerød.

Mornine var lige taget derfra, men hendes Ånd svævede over Stuerne. Jeg tog hjem med 4.45 Båden – et rædsomt Vejr – næsten 2 Timer under[papir mangler] - jeg indtog straks min sædvanlige [papir mangler] på en Feltstol i Gangen lige ved [papir mangler]gangen til Trappen – der kan jeg [papir

mangler] at klare mig.

Tænk så havde Alfred telefoneret om Lørdagen til Anna – var altså kommen fra Tyskland uventet! men Anna kunde da meddele, at her hverken var "Herremad" eller do Kaffe i Huset. Han tog så selv Ost og Kaffe med – og måtte Søndag gå på Hotel for at spise. De andre fik Risengrød og Grønsager. Pengene var sluppen op – og han har strengt forbudt mig at hente hos Hansen el. at tage på Regning. Konsekvensen måtte han denegang selv bære; det var meget passende – og jeg fik da heller ingen Grovheder, da jeg kom hjem.

De Små morer sig med Slædeføret og er friske og fornøjede. Jeg glæder mig til dit næste Brev.

Vi skal vaske i Morgen, det betyder Ubehag, men er jo intet at regne mod Jeres ganske pigeløse Tilværelse. Bare nu lille Lomme er rask igen.

Hilsner til Jer allesammen – Ungerne tumler og leger om Ørerne på mig derfor hænger dette Brev ikke sammen.)

fra Din A.

Malmo' 8 Jan 1812.

Kæreste Mor! Tak for dit Brev.
Hvor er det smækket for mig, at
du klarer den uanskelige Situa-
tion for hende - men hvor ser det
afspirende af dig - så ideelt
du havde det på Karup. Og tank,
at du får Tulle med - men vil du
så vilige have mig med, hvis jeg
~~altså~~ altså kan skaffe de for-
nødne Kontanter - 200 R?.

Det vide jo mere fertligt at rejse
tre i Tölge - jeg har nærende lyst
til det så det på sig vel nok med
Pengene! Så Alfred gav mig 100 i for,
90 i min Bøge; når man har et
sådant Lystpunkt at se hen til, kan
man jo langt lettere bære de
årlige Dages Byrder.

I Lördags fik jeg Brev fra Tulle, som
had mig komme over til Tölge.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

enme aften. Jeg søgte Kl. 1° Traf
befield; Johanne Fr. Paden og vi fik
snakkes en Del sammen; det vinkte
sig, at hun havde arrangeret Dan-
sammenkomsten herom den Søndag
da jeg var borte, og hun kendte det!
Ikke mindre, at det var egen Venind
hvil at vise mig Klensy. — da jeg
aldrig viste Alfred noget Klensy. (!)
Jeg tænkte sig altid min Damske
Med. Alf. var borte, skint han dog
gerne vilde være sammen med
hvide dem fra Birkensid og Søndag
— hvad siger Du!
Jeg oplyste da, at de udsunde Damske
aldrig var held, men han var borte
— og at han indbyrdes for de mange
vedkommende havde samvirket
med om at udføre dem, men han var
borte. "Ja — det vidste hun ikke."
Der er jo ikke mere at sige til
denne Sag — det hele Drogæld
er hvidt og i fuldendigt.
"Hvad de ikke havde noget med mig
og sore, er han de god slippe."

Pæd har Takke som meget vilge
— men jeg kendte ingen af Pædernes,
alle var borte. Høbbel-lake
(det var med 14 for Pæden ikke borte
Ally, der) Jeg har meget — men det var
borte. Samvirket kendte jeg ikke det
mig for at sige til Pæden, men
Takke vedle Søndag omgæve — hun
had mig til Pæden Kl. 1. Jeg fik
12 søgne med 12. I den, fuldt af
Takke med hele Drik i Vognen, men
det var imende Pæden (Søndag) so de
vendte snart om.
Der Pæden var de varmt og kende
— og tilbragte et Par sammen by gylige
Tinder hos dem, og de fortalte
om det allesammen. Der, dem er
jeg altid udsunde Pæden og jeg
alle søgne sig. Der er en Gæben
mellem Vandr og Birkensid.
Mannine, var lige Tøgel Skofa, men
hendes Ans kende om! Skene
Jeg tog hjem med 9. 12. — et ved
Søndag Søndag — med 12. 12. 12.
— jeg indbyrdes min sønne.

... på en Deltal i Tungen lige ved
døren til Trappen - der kan jeg
bortset klare mig.

Tænk vi havde Alfred telefoneret
om Søndagen til Anna - var althi
kommen fra Tyskland uventet! men
Anna kunde da meddele, at det var
na "Skerremad" el. det Kaffe
Stuest. Kan top vi selv Ost og Kaffe
med - og måske Søndag vil vi slæde
på at spise. De andre fik Risengrød
og Trøstegodt. Pengene var stuppen af -
og han har skrevet forbudt mig at
thende hos slamen el. at tage på
Rejning. Konsekvensen måtte han
denne gang selv bære, det var meget
passende - og jeg fik da heller ingen
Grovhede da jeg kom hjem.

De små møner sig med Skedefors og
er friske og farvede. Jeg sender
dig til dit næste Brev.

Vi skal værke i morgen, det behøver
Ubbehag, men er jeg indet at regne med
gæstgængere og glade Tilbedere. Kan
vi lille komme i rask igen.

Bliv på det alle sammen -
Angene tænker og leg om Drengene (i mig,
og på hæng alle Brev ikke sandt men)
på din A.